

ΣΟΦΟΚΛΗΣ - Οιδίπους Τύραννος

ΧΟΡ. Ιού, ιού γενεές των θνητών, [στρ. α]

αναμετρώ τη ζωή σας
και βρίσκω παντού το μηδέν.

Ποιός άνθρωπος ευδαιμονεί
1190 και πλέει για πολύ στην ευτυχία;
Μονάχα τη φαντάζεται
λίγο κρατάει τ' όνειρο και σβήνει.
Τη συμφορά σου θωρώ,
τον ανελέητο θωρώ δαίμονά σου
και τίποτα θνητό δεν δύναμαι,
Οιδίπου θλιβερέ, να μακαρίσω.

Αυτός ετόξευσε και πέρασε το μέτρο, [αντ. α]

αυτός στο χέρι κράτησε
της ευτυχίας τον ανθό·
αφάνισεν, ω Ζευ, τη χρησιμωδό
παρθένα τη γαμφώνυχη·
1200 υψώθηκε σαν πύργος και σταμάτησε
το θάνατο που ρήμαξε τη χώρα.
Γι' αυτό και βασιλέα σε αναγόρευσα,
ως βασιλέα μου σε λάμπρυνα
κι ως βασιλέας μου κυβέρνησες
τη Θήβα τη μεγάλη.

Γεννήθηκε στα χρόνια μας πιο δύσμοιρος [στρ. β]

κανείς;
Ποιός άλλος άλλαξε ζωή και βρέθηκε
να συνοικεί με της ανοίκειας κατάρας το φορτίο;
Ιού, η σεπτή κεφαλή του Οιδίποδος!
Πώς μπόρεσε και δέχθηκεν ο μέγας κόλπος
1210 νυμφίο τον πατέρα και τον γιο;
πώς μπόρεσες, κακότυχε, να σπείρεις
στ' αυλάκι που άνοιξε τ' αλέτρι του πατέρα σου;
και πώς δεν έβγαλε φωνή να σου μλήσει;

Μτφρ. Κ.Χ. Μύρης. 2000. Σοφοκλέους "Οιδίπους Τύραννος". Αθήνα: ΟΕΔΒ.

© 2000 ΟΕΔΒ